

Rám smutných kin

Telegraf rock

1. Z oken zdí zírá tvář ztracených v proudů dní.

V ulicích světla zář míří k ní.
Neonů bledý svit bloudí dál po dlažbách.
Čtyřech stěn, prázdný byt, překroč práh.

R. Víím, znáš svůj splín.

Znáš i splín těch tmavejch rán.
Už nejsi král. Rám smutných kin.
Je to film kde snídáš sám, tvý blues zní dál.

2. Každý smí to co smí, život nás žene v klus.
Jen ty dál zpíváš svý tichý blues.

R. Víím, znáš svůj splín.

Znáš i splín těch tmavejch rán.
Už nejsi král. Rám smutných kin.
Je to film kde snídáš sám, tvý blues zní dál.

R. Víím, znáš svůj splín.

Znáš i splín těch tmavejch rán.
Už nejsi král. Rám smutných kin.
Je to film kde snídáš sám, tvý blues zní dál.